

12. СЛАВА ГОСПОДЊА

(На глас бр. 42. 79.)

1. { Ти вла - даш, Спа - се благ, Од
Ан - ђел - ски Т' по - је лик, Без

де - сне стра - не О - ца. } Ти си за це - о
кра - ја и без кон - ца,

свет На кр - сту стра - д'о Твом, По -

мо - зи све - ту сад, У ја - ду ње - го - вом!

2. Твог Еванђеља глас, Нек чују сви народи,
Твој нека сине зрак. Нека се од њих роди
Заветни народ Твој; Говор и језик сваки
Нека Ти диже пој, У славе Твоје знак.
3. Нек није створа тог, Што данас хтео неби.
Пред Тобом паст' у прах, И клањати се Теби;
Нек нема уста тих, Што неће признат' дар
Ти да си Христос Бог, И спас наш и наш Цар.
4. О, свани данче леп, Којег' желимо давно,
Којим ће с' испунит', То обећање славно,
По ком је царство, моћ, Слава и сила к' том',
Својствена Богу тек, И Христу љубезном.

5. Славно ће владат' Он. Краја му с' неће знати
У величанству свом, Ипак ће мир нам дати,
Народи диж'те клик, Слав'те Му име сви,
Достојну хвалу, част, Приносите Му ви!
6. Анђелски Њему лик, Небесне песме поје,
Херувим, Серафим, Спајају гласе своје,
И харфе мили звук, На мору с' чује там',
Јагњету Бож'јем свуд, Славопој ори сам.
7. И око престола, Четири створа стоје
Старешине круне, Полажу пред Њим своје,
Богу и Јагњету, Одају хвалу, част,
Кој' вели: "Бијах сам, И бићу и јесам."
8. Нека је хваљен Бог. И син к'о Отац исти,
И хваљен свети Дух! Појмо из груди чисти;
Избрано стадо чуј. До конца жића Твог,
Не престај величат', Тројнога Бога свог.